

Človek, ktorého nezaujímá sláva a zisk v tomto svete, je už polovičným svätcom, myslím si.
Je dôležitý dôvod, prečo zanecháte peniaze a slávu. Nejde len o samotný čin. Ak len zanecháte peniaze a slávu, ale neurobíte nič so svojím životom, potom je to premrhaný život. Mrháte svetovým jedlom, obzvlášť v tejto dobe nedostatku jedla. Takže prečo to tohto človeka prestalo zaujímať? Povedzte. Mal niečo lepšie. A čo? Svoju meditačnú prax. V tom časte ešte nie. vzdal sa svetského zisku a slávy, aby mal čas ísť študovať s majstrami rôznych škôl. Odišiel študovať s budhistickým mníchom, ktorý bol zrejme osvietený, pretože s ním zotrval až do veku 60 rokov. A potom stretol taoistu, ktorý ho tiež naučil niečo ohľadne tela a mysle. Pretože, ako viete, väčšina Číňanov v dávnych dobách boli budhisti. A v tom čase bol budhizmus niečo ako čínske národné náboženstvo. Aj v súčasnosti má ešte mnoho krajín štátne náboženstvo; napríklad arabské krajiny majú islam. V západných krajinách majú kresťanstvo. Bahájsku vieru, samozrejme. Tá je univerzálna.

Viete, že keď bol ten Majster nažive, zahrnul všetky druhy náboženstiev. Presne ako my dnes, nech ste ktokoľvek, prichádzate sem. Budhisti, kresťania, hinduisti, moslimovia, my nediskriminujeme. Skutočný Majster nikdy nediskriminuje. Bahájska viera bola tiež taká. Pretože ten Majster bol osvietený, bahájsky Majster bol osvietený. Preto je jeho učenie univerzálne, tak ako učenie každého skutočného Majstra. To isté platí pre pravý islam, pravé kresťanstvo, pravý budhizmus a pravý hinduizmus. Každé náboženstvo verí, že Boh je milujúci a láskavý, však? Preto sa k Nemu ľudia vždy modlia: „Pomôž mi, odpusti mi, požehnaj mi, ochraňuj ma.“ Ak človek nie je láskavý a milujúci, ako vás On môže ochrániť? Ako by vám On mohol požehnať? Ako by On mohol požehnať váš život alebo čokoľvek iné? Takže aj keby nejaké náboženské písmo alebo náboženský veriaci nehovoril, že Boh je láska, aj tak to z toho vyplýva, že Boh je milujúci, veľmi ochraňujúci a láskavý. Preto sa k Nemu modlíme,

pretože keby nebol láskavý, prečo by ste sa k Nemu modlili? Ak nejaká osoba alebo bytosť nie je milujúca, prečo by ste vôbec uvažovali modliť sa k takej bytosti, nie? Takže Boh je samozrejme láska. A ako môže človek, ktorý stelesňuje lásku, ľudí učiť, aby niekoho zabili? Aj to sú Jeho deti. Alebo to podnecovať, tolerovať to alebo to znášať. Boli sme v Nebi a hovorili o Bohu. Vráťme sa znovu na Zem. takže jeho zen budhistický priateľ, Huei Ting, mal tiež schopnosť oslobodiť sa z tela. Spomínate si na príbeh, ktorý sme čítali o Kabirovi? Keď Kabir zomrel, zdalo sa, že svoje telo zobral so sebou. Pretože hindovia a moslimovia spolu bojovali o to, ku ktorému označeniu by mal Majster patriť, o to, komu bude patriť a bojovali nad jeho telom. Jedni verili, že bol moslim, pretože učil aj moslimské učenie, možno sa odvolával na niektorého moslimského učiteľa z minulosti, keď učil moslimských žiakov. A keď k nemu prišiel nejaký hinduistický žiak, Majster hovoril o hinduizme a o minulom Majstrovi, Višnu, Brahma a podobne. Alebo možno s hinduistami oslavoval podľa hinduistickej tradície.

A keď bol s moslimami,
potom oslavoval podľa
moslimskej tradície.
Takže obe strany verili,
že náleží im.
Je to možné.
Každý z mojich psov si
myslí, že náležím len jemu,
pretože sa s nimi tiež
hrávam oddelene.
Páči sa im to.
Samozrejme čas, keď sme
spolu všetci, je dobrý,
ale oddelene je to najlepšie.
Takže keď Kabir zomrel,
moslimovia a hinduisti
navzájom bojovali,
kto si kam zoberie jeho telo.
Takže nakoniec
aj po dlhej diskusii
tam telo stále ležalo
a čakalo v rakve.
Až do nasledujúceho rána,
keď sa rozhodli,
že tam znovu prídu
diskutovať o tom,
kto si domov zoberie rakvu
s Majstrovým telom.
Otvorili tú rakvu,
ale nenašli v nej nič.
Zbadali v rakve len
jednu ružu.
Telo bolo preč,
a namiesto neho jedna ruža.
Symbol lásky a zjednotenia.
Láska je len jedna.
Nie je žiaden moslim,
žiaden hinduista.
Majster chcel takto
zanechať posolstvo.
Mohlo to byť tak,
že Majster vzal svoje
telo so sebou.
A mohlo to byť aj tak,
že nejaký múdry, veľmi
osvietený žiak vzal
to telo so sebou,
zatiaľ čo všetci diskutovali
a nepozerali sa.
Takže ho len zobral preč,

pretože sa obával, že by
moslimovia alebo hinduisti
alebo obaja rozrezali
Majstrovo telo
na dve polovice a nakoniec
by sa rozhodli: „Dobre,
ty ľavú časť a ja pravú.“
To by bola katastrofa,
bolo by to strašné.
Pretože nešlo o to,
že by ten moslim a hinduista
chovali voči sebe
nepriateľstvo.
Ale mohlo sa stať,
že by sa pohádali
a dokonca rozrezali
majstrovo telo
na dve polovice,
aby si každý zobral jednu,
koniec diskusie.
To je jedna vec.
Pretože možno
nie všetci majstri
boli vysoko osvietení.
V každej duchovne
praktikujúcej skupine
sú niektorí duchovne vysoko
a niektorí stále nikam nedošli.
A väčšinou práve tí,
ktorí nie sú veľmi osvietení,
majú najhlasnejšie ústa.
Ego! „Ja viem všetko!
Majster by chcel toto.
Majster je môj.“
Pretože ak ste
skutočne osvietení,
nebudete mať takýto postoj.
Urobíte len to,
čo majster povedal.
Nie je to tak,
že ak ste zasvätení
aj tým najvyšším majstrom,
okamžite sa stanete
úplne osvietenými.
Aj keby ste boli
úplne osvietení
v čase zasvätenia,
nejakým spôsobom
z toho trochu
postupom času stratíte,

pretože život
znovu prevládne.
Keď vyjdete von
z meditačnej haly,
vaše ego znovu vládne.
Každý okamih,
keď zabudnete na Boha,
každý okamih,
keď zabudnete na svoje
skutočné Ja, vstúpi ego
a tvári sa ako by ste to boli
vy, robí vám problémy
a hovorí vám
všemožné veci, pretože
máte veľa zvykov,
ktoré by ste si radi udržali.
Dokonca sa len vzdať
kúska mäsa
je pre niektorých ľudí
veľmi problematické.
Pretože mnoho ľudí –
každého veku, nielen dnes –
porozumeli
majstrovmu učeniu,
ale nepraktikujú,
pretože sa nedokážu
vzdať mäsa.
Nedokážu sa vzdať alkoholu,
nedokážu sa vzdať cigariet,
napríklad tak.
A predovšetkým sa nedokážu
vzdať svojho ega.
Myslia si napríklad,
že už vedia všetko,
čo je treba vedieť,
a že sú veľmi, veľmi dobrí,
oddaní žiaci Boha.
Chodia do chrámu,
chodia do kostola,
myslia si, že to stačí.
Takže je veľa dôvodov,
prečo ľudia,
ktorí prídu na prednášku,
súhlasia s majstrom,
ale nebudú ho nasledovať.
Väčšinou je to ich
stravovací návyk.
Aby sme vyhovelí jazyku,
robíme mnohé veci.
Dokonca zabíjame.

Väčšinou len kvôli jedlu,
kvôli istote
materiálneho pohodlia.
A jedlo je pre mnohých ľudí
veľmi dôležité.
Urobia kvôli nemu čokoľvek.
To je ten problém.
Ego je najväčší
nepriateľ ľudstva.
Našťastie zvieratá,
väčšina z nich ho nemá.
Väčšina zvierat ho nemá.
Dokonca ani zlé zvieratá
nemajú ego.
Majú len taký druh
zvieracieho inštinktu.
Robia, čo robia,
to je všetko.
Ale nemajú ego.
Ak vidíte dvoch samcov,
ako spolu bojujú,
väčšinou je to len
v čase párenia, kvôli teplu,
to je všetko.
Ale v skutočnosti
sa nesnažia nič dokázať.
A v stáde
samozrejme niekedy
musia bojovať, aby zistili,
kto je najsilnejší
a koho si potom zvolia
za prezidenta
zvieracej skupiny.
A to je všetko.
Potom sa o seba starajú,
nenútia členov svojho
spoločenstva
ísť zarábať peniaze
a platiť za nich dane,
ani postaviť pre nich
dobrý dom,
ani nič podobného.
Oni sa starajú o členov
svojho stáda.
Majú jedného vodcu
a každý ho počúva.
Takže napríklad
svorka vlkov,
vidíte, že tam je vodca.
A ak sa nejaký iný vlk

pokúša priblížiť sa,
zatiaľ čo vodca ešte neskončil
so svojím jedlom,
alebo mu to nedovolil,
potom na neho zavrčí
a to je všetko.
A ten druhý vlk vie,
že sa má stiahnuť
a nerobí žiadne problémy.
Pretože vo svorku,
či už psej alebo vlčej,
vodca žerie vždy ako prvý.
Také je pravidlo.
A až potom žerú
ostatní členovia,
v súlade s postavením.
Ide o to, že aj oni
sú organizovaní.
Napríklad psy,
prečo ich vodca
musí jesť prvý?
Aby mal silu
a bol pripravený postarať sa
o celú skupinu vždy,
keď je to potrebné.
Ak niektorý z členov zomrie,
samozrejme budú smutní,
budú veľmi nešťastní,
keby ale zomrel vodca,
potom by nikto nevedol
a neochraňoval svorku.
Vodca svorky musí byť silný,
inteligentný a oddaný.
Preto keď si zvolia vodcu,
samozrejme sa o neho starajú.
Výsadné postavenie.
Dáva to zmysel, nie?
Napríklad, ak jedia
a náhle sa objaví nejaké
nebezpečenstvo,
vodca je už najedený a silný,
takže odtiaľ môže svorku
rýchlo odvieť.
A je silný, pretože
sa najedol veľmi dobre.
A aj keď členovia svorky
ešte nie sú plní,
aj tak dokážu nasledovať
vodcu a možno sa najedia
niekde neskôr.

Ak je ale vodca slabý,
vyhladovaný,
potom ani jeho myseľ
nie je dost' ostrážitá
a nedokáže vyviesť svorku
preč od nebezpečenstva
a postarať sa o nich.
Preto je v živočíšnej ríši
všetko logické.
Vôbec to nie je ego,
nie je to o egu.
Je to logika
a nevyhnutnosť prežitia.
Tieto výskumy len dokazujú,
že zvieratá sú skutočne
inteligentné,
veľmi dobre organizované,
a veľmi dobre navzájom
spolupracujú.
Keby sme to my ľudia
dokázali vždy urobiť,
potom by sme nemali žiaden
problém. Ale v našej ľudskej
spoločnosti to nie je vždy
také dobré, však?
Aj keď zvolíte prezidenta,
nepreukážete mu vždy
náležitú úctu
a neposkytnete mu
potrebnú spoluprácu.
Je to smutné.
Aj keď je prezident
z inej politickej strany,
mali by sme mu
preukazovať úctu
a byť nápomocní.
A aj spätná väzba
a podobne, mu pomôže.
Netreba vždy so všetkým
súhlasiť ale aspoň
mu preukázať úctu,
plnú moc
a splnomocnenie k práci.
Aspoň potrebnú úctu.
Nemá to čo do činenia
s politikou.
Mali by ste sa
k iným ľuďom
správať s úctou.
Takže byť vodcom skupiny

Ľudí nie je také dobré
ako byť vodcom
svorky vlkov alebo psov
alebo krdľa vtákov.
Pretože oni
rešpektujú svojich vodcov
a pracujú spoločne.
Keď krdel vtákov letí
spoločne, sú koordinovaní.
Letia vo formácii,
aby pomohli cele skupine.
Oni sú skutočne
vedecky založené,
veľmi, veľmi navzájom
koordinované v záujme
prežitia celej skupiny.
V ľudskej skupine
je to ťažké.
Každý chce byť vodcom
a nikto nechce byť vedený.
Dokonca aj keď neviete,
ako viesť ľudí,
chcete byť vodcom.
Vodca je na vrchole, proste
chcete byť na vrchole,
o to ide. Ale vtáky skutočne
spolupracujú,
aby mohli spoločne prežiť.
Svorka vždy chodí spolu
a vždy usporiadané.
A toto je niečo,
čo sa my ľudia musíme
tak trochu naučiť od zvierat.